KAD ŠIROKA CESTA POSTANE UZAK PUT

VJENČANJE IZ SNOVA

KAMP ZA MLADE

Obiteljski list

RUJAN 2016. / BROJ 9. / GODINA IV / ISSN:1848-588X

Uzak i širok put

Subota, 24. rujna u 18 sati

Vilka Novaka 48f, 42000 Varaždin

Riječ urednika

Počela je nova školska godina. Roditelji djecu brižno opremaju za školu, kupuju se knjige, bilježnice, torbe, pribor, razne cipele i odjeća. Želja je roditelja da im djeca steknu potrebno obrazovanje za određeno zanimanje te da izrastu u dobre i odgovorne građane. Kroz proces školovanja i sazrijevanja i djeca i roditelji odlučuju kojim će životnim putem krenuti - to su jako važne odluke. U duhovnom svijetu put koji čovjek odabire još je važniji. Smisao života puno je veći od rođenja, školovanja, zaposlenja, mirovine i na kraju smrti. U svijetu koji nas okružuje preplavljuju nas razne duhovnosti. Često se ljudi pitaju koja je prava duhovnost, koja je prava vjera, koji je pravi put? Biblija nam jasno govori o dva puta, o uskom (tijesnom) i širokom putu (Mt 7:13-14). Isus kaže da uzak put vodi u život vječni, a širok u vječnu propast. Mudri ljudi, koji prihvaćaju ove istine, odabiru uzak put. No, kako ga prepoznati i gdje ga naći? Kako znati da je upravo taj put, koji nam se nudi, ispravan? Isus je rekao: *'Ja sam put, istina i život'* (Iv 14:6). Znači, ukoliko slijedimo Isusa, slušamo njegov nauk koji je zapisan u Bibliji i vršimo njegove naputke, na pravome smo putu!
Kako možemo biti sigurni da je baš Isus pravi put? On je pokazao i dokazao ispravnost svoga puta time da je nakon smrti uskrsnuo. Ta pobjeda je pokazala i dokazala da je on kadar pobijediti najveći problem čovječanstva - smrt i najmračniji strah - strah od smrti. Za tu istinu svoje su živote dali apostoli i mnogi učenici Kristova vremena. Nitko ne bi dao svoj život za laž.
Imajući te dokaze na umu, kao i živu Kristvu Crkvu, čiji članovi svojim promijenjenim, izmirenim i novim životima nedvosmisleno svjedoče o sili Kristove žrtve, radosno koračaju Kristovim putem – putem koji vodi u život i to život vječni!
Ja želim biti na tom putu... Želiš li mi se pridružiti?

U Kristu,
Mladen Dominić

Sadržaj

4 Kad široka cesta postane uzak put
6 Biblijski institut
8 Kristova Crkva Kušlanova
10 Vjenčanje iz snova
11 Kristova Crkva Varaždin
13 Uzak i širok put
14 Crkva Isusa Krista
16 Kamp za mlade
17 Iskustva
18 Ljetni kamp
19 Kristova Crkva Rijeka
20 Posjet Predsjednici
20 Bliže Bogu
21 Dolina Blagoslova
23 Misijski centar Kristove Crkve
25 Kristova Crkva Beograd
28 Hrvatska za Krista
29 Svjedočanstvo
32 Kristova Crkva Zaprešić
33 Kršćanski radio
33 Pjesma
34 Jedno od najpoticajnijih obećanja u Riječi Božjoj
35 Priča za djecu

Imate neko svjedočanstvo o Božjem djelovanju u svom životu? Pišete kršćansku poeziju ili prozu? Slobodno nam se javite.

Uredništvo ima pravo skratiti, doraditi i urediti tekst.

Impressum

Nakladnik: **Vijeće Kristovih crkava, Kušlanova 21, 10000 Zagreb**
Glavni urednik: **Mladen Dominić**
Izvršna urednica: **Mateja Stolnik**
Grafička urednica: **Mirjana Kapitan**
Lektura: **Senka Šestak Peterlin**
Korektura: **Hana Dominić**
Stilska obrada: **Vladimir Pšenko**
Fotografije: **Arhiva OL**
Tekstovi: **Arhiva OL**
Adresa uredništva: **Kušlanova 21, 10000 Zagreb**
E-mail adresa: **obiteljskilist@gmail.com**
Tisak: **Letis tiskara**
ISSN: **1848-588X**
Obiteljski list **besplatan** je tromjesečnik

Ovo izdanje Obiteljskog lista podržale su sljedeće Kristove Crkve: KC Amruševa; KCB Gajeva; KC Kušlanova; KC Varaždin; KC Zaprešić; BC Mursko Središće, KC Rijeka

Kad ŠIROKA CESTA postane UZAK PUT

U Matejevu evanđelju piše: *Brat će brata, a otac dijete predavati na smrt. Djeca će ustajati na roditelje i smrt im zadavati. A vas će mrziti svi zbog mene, ali tko ustraje do konca, taj će se spasiti. Kad vas počnu progoniti u jednom gradu, bježite u drugi. Zaista, kažem vam, sigurno nećete svršiti posao s gradovima izraelskim dok dođe Sin Čovječji. Nije učenik nad učiteljem niti sluga nad svojim gospodarom. Dosta je učeniku da bude kao njegov učitelj, a sluzi da bude kao njegov gospodar. Ako su domaćina nazivali Belzebulom, koliko će više njegove ukućane? Dakle, nemojte ih se bojati. Ništa nema sakriveno što neće trebati da se otkrije, ni tajno što neće trebati da se dozna. Što vam kažem u tami, recite na svjetlu, što čujete u skrovitosti, propovijedajte na krovovima! Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a duše ne mogu ubiti. Bojte se radije onog koji može i dušu i tijelo uništiti u paklu. Zar se ne prodaju dva vrapca za jedan novčić? Pa ipak ni jedan od njih ne pada na zemlju bez dopuštenja Oca vašega. A vama su i vlasi na glavi izbrojene. Dakle: ne bojte se! Vi više vrijedite od mnoštva vrabaca.* (Mt 10:21-31)

Temu navedenog ulomka Božje riječi propovjednici nerado odabiru. Te riječi ne volimo slušati jer su istinite. Pogađaju tamo gdje najviše boli. Nije strašno kada vas ne vole ljudi koji su daleko od vas, ali kada imate problema s ljudima s kojima živite, s kojima ste u istom domaćinstvu, onda je to vrlo teško. Dokle god bude svijeta, bit će i takvih odnosa. Lakše je pronaći razorene obitelji u kojima je svađa način rješavanja problema, nego skladne obitelji. Pogledajte Stari zavjet. Tko je mrzio Josipa? Nisu ga mrzili Egipćani, nego vlastita braća koja su ga prodala u ropstvo. Kako je uzak put kojim je hodao Isus. Kako je uzak put kojim mi moramo hodati ako želimo biti Isusovi nasljedovatelji.

Tko je mrzio Josipa? Nisu ga mrzili Egipćani, nego vlastita braća koja su ga prodala u ropstvo. Kako je uzak put kojim je hodao Isus. Kako je uzak put kojim mi moramo hodati ako želimo biti Isusovi nasljedovatelji.

Pogledajmo što možemo naučiti iz ovoga kratkog ulomka. Što možemo naučiti danas da bismo mogli preživjeti sutra i doći do kraja. Jer to je cilj - izdržati do kraja. Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen. Ključ je u ustrajnosti. Ne očekivati najbolje, nego ustrajati u teškim trenucima. Kad u vaš život naleti bura, sjetite se Isusovih riječi iz Mateja 10:22: *A vas će mrziti svi zbog mene, ali tko ustraje do konca, taj će se spasiti*. Izdržite u teškim trenucima. Nakon toga dolazi pobjeda.

Možda se pitate zašto prolazite kroz teške situacije, a podložili ste svoj život Isusu Kristu? Nije li On dovoljno jak da nas može zaštititi od svega? Nije li kršćanski život, život u izobilju? Uvjeren sam da u našoj zemlji danas postoje crkvene zajednice u kojima se propovijeda da kada postanete kršćaninom ništa vam se više lošeg ne može dogoditi. Ako se ipak dogodi nešto loše, to je samo zato što ste vi skliznuli s puta. To nije Božja riječ. To nije Evanđelje. Loše se događa svima. Bitno je izdržati i znati kako izdržati.

Sve više mi se čini da bolesno svjetovno razmišljanje ulazi u sve naše Crkve. Svijet razmišlja isključivo o uspjesima, ljepoti, užicima, o lagodnom življenju, o zabavama. To su njegove teme. One postaju uzorima i idolima. A mi, jesmo li mi zahvalni za ono što imamo? Gdje je granica nemilosrdnom zgrtanju materijalnog? Zato nam je itekako potrebno razumjeti riječi koje je Isus rekao na kraju ovog ulomka: *Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti. Bojte se više onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu. Ne prodaju li se dva vrapca za novčić? Pa ipak ni jedan od njih ne pada na zemlju bez Oca vašega. A vama su i vlasi na glavi sve izbrojene. Ne bojte se dakle! Vredniji ste nego mnogo vrabaca.*

Ako je našemu nebeskom Ocu stalo do vrapčića kojemu je toliko mala vrijednost da su se čak dva prodavala za jedan novčić, koliko mu je onda stalo do vas i do mene za koje je dao svoga jedinorođenog Sina Isusa Krista. Zato je ovo radosna vijest u ovom upozoravajućem ulomku Božje riječi. Da, teško će vam biti, teško ćemo živjeti, ali ne plašite se, ne paničarite jer biste mogli uletjeti u tuđu mrežu i naći se u rukama neprijatelja. Strah blokira razum. Isus nam kaže da možemo biti sigurni da je on na našoj strani. On je to dokazao i pokazao. Isus nas nikada neće ostaviti, nismo sami. Kad se vaš roditelj okrene protiv vas, kad se vaše dijete okrene protiv vas, supružnik, brat, sestra, nemojte upadati u paniku. Niste sami. To je najveća sigurnost kršćanske vjere. U ovome svijetu ne treba mi nikakav drugi blagoslov osim ovoga – znam da je Bog uz mene.

Dakle, nemojte se čuditi što trpite. Znam da mnogi od vas koji sada ovo čitate, trpite. Ali ako izdržite, ako se pouzdate u Boga, dogoditi će se velike stvari.

Je li teško slijediti Krista? Itekako! Nemojte padati u jeftinu zamku da će sve biti dobro. Za sve što želimo postići u životu Bog nam je spreman pomoći, ali on očekuje našu suradnju.

U Prvoj Petrovoj poslanici čitamo: *Prestanite se čuditi, ljubljeni - kao da vam se nešto neobično događa - požaru koji bjesni među vama da vas iskuša! Naprotiv, radujte se što ste dionici u Kristovim patnjama, da se mognete radovati i veseliti i u čas kad se objavi Njegova slava! Blago vama ako vam se izruguju zbog Kristova imena, jer tada Duh slave, Duh Božji, počiva na vama! Nitko od vas neka ne trpi kao ubojica ili kao lopov, kao zločinac ili kao onaj koji se miješa u tuđe poslove! Ali, ako trpi kao kršćanin, neka se ne stidi, već neka hvali Boga tim imenom, jer je vrijeme da počne sud s kućom Božjom! A ako dakle počinje s nama, kakav će biti svršetak onih koji se ne pokoravaju Božjoj Radosnoj vijesti? I ako se dakle pravednik jedva spašava, gdje će se pokazati bezbožnik i grešnik? Zato neka i oni koji trpe prema volji Božjoj, preporuče svoje duše dobrim djelima vjernomu Stvoritelju!* (1. Pt 4:12-19).

Dakle, nemojte se čuditi što trpite. Znam da mnogi od vas koji sada ovo čitate, trpite. Ali ako izdržite, ako se pouzdate u Boga, dogoditi će se velike stvari. Nemojte trpjeti kao zločinci i razbojnici. Trpite zbog Krista. Trpljenje je dio kršćanskog života. Onaj koji vas je stvorio, s vama je. On vam je spreman dati snagu da izdržite do kraja. Izdržite do kraja s Bogom.

Isus kaže: *A vama su i vlasi na glavi izbrojene.* On i za to ima vremena. Ako se brine o vrapcima, onda se brine i o nama. Stoga slijedite Isusa. Izdržite do kraja, potom će doći veliki blagoslovi. Zato među nama nema velikih heroja, ima samo malih ljudi koji ovise o Isusu Kristu.

Mladen Jovanović

Biblijski institut

Nastavlja se naša služba podjele Biblije tisućama djece u Hrvatskoj. U proljeće je podijeljeno dodatnih 1.000 Dječjih Biblija u osnovnim školama u Hrvatskoj, što do sada čini sveukupno 28.000 podijeljenih primjeraka. Zahvalni smo IEM-u (Istočno-europskoj misiji) na partnerstvu u ovom projektu. Molimo vas da u molitvama imate sve one koji su primili Bibliju kako bi živjeli blagoslove koje nudi Božja riječ.

Biblijski institut želi tiskati i razne materijale kao što su udžbenici, priručnici i knjige. U ovom trenutku postoji hitna potreba za prijevodom, tiskom i objavljivanjem četiriju udžbenika. Institut je dobio izdavačko dopuštenje nositelja autorskog prava za sve četiri knjige.

Tom Sibley, ravnatelj

Održano predstavljanje projekta Hrvatski psaltir

U organizaciji Centra biblijskih istraživanja u čitaonici Biblijskog instituta (Gajeva 9a) održano je predstavljanje projekta Hrvatski psaltir. Taj je događaj od velike važnosti za biblijsko prevođenje i za afirmaciju različitih jezičnih varijanti i narječja. Bibličar i profesor na Biblijskom institutu dr. sc. Danijel Berković istaknuo je kako je to projekt koji upućuje na aktivnosti jezičara, povjesničara i drugih osoba akademske razine, ali i na Sveto pismo kao dio života kršćanskih vjernika.

Povjesničar dr. sc. Boris Beck, Sveučilište Sjever, naglasio je kako je to prilika da se prikupe povijesni prijevodi *Psalama*, koji su i čakavski, kajkavski, štokavski i gradišćansko-hrvatski te pokazuju dugotrajni kontinuitet prevođenja kojim se upoznaju vlastiti jezik i vlastita povijest.

Tim se projektom nastoji promovirati *Psalme* te ih približiti svakodnevnom životu i radu vjerskih zajednica. Istaknuto je kako projekt ima veliku važnost za povijest biblijskog prevodilaštva, ali i za afirmaciju jezičnih varijanti i narječja.

Prigodom predstavljanja *Hrvatskog Psaltira* prezentirani su prijevodi Psalama Bartola Kašića, Vranića, Luke Bračanina, Andrije Vitalića te neki gradišćanski prijevodi. Posebno je naglašeno kako se planira digitalizacija starih tiskanih prijevoda kako bi se sačuvali od zaborava i propadanja.

Novi programi Biblijskog instituta

Program *Svjedodžba iz primijenjene teologije* obuhvaća kolegije jedne godine tijekom trogodišnjeg programa stručnog studija teologije. Izvodi se prema standardima za preddiplomski stručni studij teologije. Nakon završenog programa studenti se mogu izravno upisati u drugu godinu preddiplomskoga stručnog studija teologije na Biblijskom institutu.

Program za *Svjedodžbu iz primijenjene teologije* traje od jedne do dvije godine (ovisno o dinamici predavanja) tijekom kojih student stječe 60 ECTS bodova.

Način predavanja

Vikend-predavanja prema predlošku. Modul od 12 sati predavanja (petak 4 sata, subota 8 sati predavanja) za 3 – 4 ECTS boda. Predavanja se održavaju u blok-satima.

Svjedodžba iz osnovnog poznavanja Biblije

Program traje dvije godine i sastoji se od ukupno 8 predmeta podijeljenih u 4 modula: *Stari zavjet, Novi zavjet, Teologija i Kršćanski život*. Moduli obuhvaćaju dva predmeta, svaki u trajanju od 24 školska sata.

Nastava se izvodi u obliku intenzivnih predavanja vikendom (petak – subota) u gradovima diljem Hrvatske (Zagreb, Split, Varaždin, Čakovec i Rijeka).

Program je osobito namijenjen vjernicima koji su zainteresirani za neformalni studij biblijske teologije.

Za svaki položeni predmet i modul, polaznici dobivaju potvrdu, a nakon završetka programa *Svjedodžbu iz osnovnog poznavanja Biblije*.

Program ne dodjeljuje ECTS bodove.

Ako osoba koja je završila program želi nastaviti daljnji studij teologije na Biblijskom institutu (180 ECTS bodova), moguće je ostvariti priznavanje određenog broja ECTS bodova.

Za sve dodatne informacije o programu i načinu na koji vaša lokalna zajednica može sudjelovati, slobodno kontaktirajte s nama.

Rezultat programa

Ovim programom nastojimo osnažiti i produbiti odnose s lokalnim zajednicama, ponuditi iscrpnije promišljanje nekih teoloških i izazovnih tema te pobuditi zanimanje za teološko obrazovanje.

Kome je namijenjen program

Ovaj je program ponajprije namijenjen pojedincima u njihovim lokalnim crkvama koji žele naučiti nešto više o kršćanstvu, ali ne žele formalno teološko studiranje ili za takvo studiranje nemaju vremena. Program se izvodi u suradnji s lokalnim zajednicama.

Ako je vaša lokalna zajednica zainteresirana za ovaj program i smatrate da bi takav program bio koristan za vašu lokalnu Crkvu, slobodno kontaktirajte s nama za više informacija.

Kristova Crkva Kušlanova

Nogomet tata, sinova i djedova

Ovog proljeća braća Kristove Crkve Kušlanova i nekoliko bliskih prijatelja sastali su se kako bi se družili i odigrali nekoliko nogometnih utakmica. Ubrzo su shvatili kako im je lijepo u takvom zajedništvu pa se sada sastaju dvaput mjesečno kako bi zajedno uživali u nogometu. To je ujedno divna prilika da se kroz sport još više upoznaju i zbliže. Da je to druženje ostavilo snažan dojam i na njihovu djecu, jedan je brat Kristove Crkve saznao tek kada je njegov sin napisao članak u školi o zajedništvu, nogometu i blagoslovljenom vremenu sa svojim ocem.

Nakon službe kroz nogometne aktivnosti, u crkvenoj su zgradi organizirane i stolno-teniske. Tu su nam se pridružili neki ljudi s djecom koji nisu dio Crkve. Čitava je zajednica shvatila kako je sport odlična prilika da se pozovu i drugi ljudi te ih se na taj način približi Bogu.

Dobrodošlica suradnicima iz Slovenije

Naša je zajednica imala čast ugostiti Andreja i Ninu, bračni par koji služi u Sloveniji. Prije nekoliko godina oni su bili studenti na Biblijskom institutu i u to vrijeme, kada su živjeli u Zagrebu, bili su dio naše zajednice. Nakon što su završili studij na Biblijskom institutu, vratili su se u Sloveniju u grad Maribor i započeli misijsku službu. Također surađuju sa službom zvanom "Josiah Venture". Brat Andrej podijelio je s nama novosti iz misijskog rada u Sloveniji, a potom smo svi zajedno imali blagoslovljeno vrijeme uz ručak.

Besplatan tečaj engleskog

U nizu svojih aktivnosti Kristova Crkva započela je i besplatan tečaj engleskog jezika uz Bibliju. Tečaj je pohađalo dvadesetero polaznika. Bilo nam je lijepo družiti se s njima te smo stvorili brojna nova prijateljstva.

Dječji kamp

Biblijski je institut u suradnji s Kristovom Crkvom Kušlanova u lipnju ponovo organizirao dva ljetna dječja kampa pod nazivom - *Champs Camp*. Veliki je blagoslov što smo mogli organizirati *Champs Camp* na dvije različite lokacije u gradu i to u isto vrijeme. Ove godine imali smo najveću skupinu volontera do sada i oni su umnogome pridonijeli cijelom projektu. Na kampovima na Jarunu i Maksimiru bilo je prisutno stotinjak djece. Četiri dana djeca su uživala u biblijskim lekcijama, pjevanju, igrama, sportu, kreativnim radionicama i mnogim zabavama. Kamp je završio roštiljem koji smo organizirali za svu djecu i njihove roditelje.

Nakon kampa organizirali smo i posebno druženje za sve tinejdžere i volontere. Bila je to prilika da se još bolje upoznamo. Neki su od tih mladih volontera još prije nekoliko godina bili "mali kamperi".

NEDJELJA Bogoslužje u 10:00 sati ***ČETVRTAK proučavanje Biblije u 18:00 sati***

KONTAKT INFORMACIJE - Kristova Crkva Kušlanova

Kušlanova 21
10000 Zagreb

TEL: **01/2323-327**
MOB: **091/554-3574**

WEB: **www.kristova-crkva.com**
MAIL: **info@kristova-crkva.com**

Vjenčanje iz snova

Kod predivnog maksimirskog jezerca, svoje su bračne zavjete potvrdili Sarah Brabenec i Tin Gregurek. Uz predivan dan, u prirodi, uz velik broj prijatelja i članova crkava, bilo je zaista posebno čuti 'da' od naših mladenaca. Vjenčanje je vodio propovjednik zagrebačke Crkve Mislav Ilić, a poruku je imao Mladen Dominić, propovjednik varaždinske Crkve. Zahvaljujemo svima koji su pomogli da bi ovo vjenčanje bilo posebno.

Kristova Crkva Varaždin

Dječji kamp

I ove smo godine u lipnju, u malome međimurskom selu Brezju kraj Čakovca, održali dječji kamp na temu "Neustrašivi". Djeci je ta tema bila iznimno zanimljiva jer smo ih ohrabrili da i oni sami budu neustrašivi u izazovima s kojima se susreću u svakodnevnom životu. Dan bismo započinjali pjesmicama na engleskom jeziku koje su pratili posebni pokreti. Nakon toga bismo ih kroz nadahnutu biblijsku priču poticali da zapamte središnji biblijski redak. Na temelju priče djeca su svakodnevno izrađivala razne rukotvorine koje su mogli ponijeti kući. Vrijeme je bilo ispunjeno sportom te društvenim i timskim igrama. Posljednji smo dan kampa pozvali sve roditelje i predstavili im što su njihova djeca naučila tijekom tih nekoliko dana. Na kraju smo kamp začinili već tradicionalnim *hot-dogovima*, američkim slatkišima i delicijama koje su pripremili roditelji. Radujemo se kampu i sljedeće godine, a to će ujedno biti i nova prilika da vidimo što nam je Bog pripremio u svojoj nepresušnoj riznici.

Posjet studenata

Naša je zajednica ponovo imala čast ugostiti studente iz Beča. Mladi studenti američkog Oklahoma Christian Universityja došli su provesti jedan semestar u Beču, a za predah od studiranja odlučili su posjetiti nas i služiti nam svojim darovima. Njihov radostan duh pomogao nam je u dvama dječjim kampovima koja naša zajednica organizira svaki petak i svake subote. Naše su mlade obradovali američkim palačinkama i igrama. Za vrijeme nedjeljnog bogoslužja otpjevali su nekoliko kršćanskih pjesama, što je bio poseban blagoslov našoj zajednici. Njihov je posjet završio zajedničkim nedjeljnim ručkom.

Ljeto

Ovo smo ljeto doživjeli mnoštvo blagoslova jer smo imali više LST-timova — proučavanje Biblije na engleskom. Svakodnevno je zajednicu posjećivalo mnoštvo polaznika, a neki su prvi put čuli biblijske priče na temelju kojih se nastavlja konverzacija na engleskom jeziku. Svake smo srijede imali takozvani LST-*party* kako bi se

polaznici zabavili te još bolje upoznali s američkom kulturom i članovima zajednice. Posljednje su srijede naše drage učiteljice Jenny i Jo organizirale malo drukčiju zabavu. Naime, polaznik tečaja, glazbenik Ivica, za nas je pripremio mali koncert. Svi smo zajedno s njim pjevušili pjesmu *Amazing Grace.* Na rastanku je bilo i suza.

Festival Ima nade

Prvi lipanjski tjedan bio je prožet velikom nadom. Naime, u gradu Čakovcu organiziran je festival pod nazivom *Ima nade.* Trajao je sedam dana. Glavna je poruka bila da uz pravo kršćanstvo zaista ima nade za sve ljude otvorena srca. Večer bi započela koncertom, slijedilo bi svjedočanstvo lokalnih kršćana o tome kako im je Bog promijenio život, a potom poruka poznatih svjetskih propovjednika. Posjećenost festivala bila je iznimno velika i često se tražio stolac više. Posjetitelji su također mogli dobiti kršćansku literaturu ili kupiti pokoju knjigu.

Festival su posjetili i mnogi članovi naše zajednice koji su se kasno navečer vraćali svojim domovima puni blagoslova i ohrabrenja.

Mjuzikl Josip i čudesne boje njegovih snova

Krajem svibnja naša je zajednica zajedno s Kristovom Crkvom Kušlanova iz Zagreba nazočila u Čakovcu izvanrednom mjuziklu *Josip i čudesne boje njegovih snova*. Poznati je mjuzikl predstavila kazališna udruga *Cornerstone Arts Hrvatska* u koprodukciji s Hrvatskom BroadWay Akademijom. Pokrovitelj događaja bio je grad Čakovec zajedno s poznatim redateljem Richardom Montezom. Moramo istaknuti kako nam je bila iznimna čast što smo mogli uživati u mjuziklu te smo još jednom bili svjedoci kako se kroz pripremu i izvedbu tog mjuzikla proslavio Bog.

Udruga Sunce

Udruga Sunce iz Globočeca Ludbreškog proslavila je 20 godina postojanja i rada. Svrha je udruge pružati dnevni boravak za gotovo 100 korisnika – uglavnom osoba s posebnim potrebama. Na svečanoj sjednici održanoj početkom kolovoza predsjednica udruge Ružica Zlatar u emotivnom se govoru obratila prisutnima. Bilo je zaista posebno slušati njezino izlaganje i znati da je i Kristova Crkva Varaždin također jedan mali kamenčić u velikom mozaiku djelovanje te udruge.

RASPORED

NEDJELJA	Bogoslužje u 10:00 sati Heroji vjere
UTORAK	Engleski klub u 18:00 i 19:15 sati
SRIJEDA	Proučavanje Biblije u 19:00 sati Djela apostolska
PETAK	Dječji klub 3 - 6 godina u 17:30 sati Alpha Tečaj u 18:00 sati Biblija i tradicija - za početnike
SUBOTA	Dječji klub 6 - 12 godina u 10:30 sati Omladinski klub u 17:00 sati

KONTAKT INFORMACIJE - Kristova Crkva Varaždin

Vilka Novaka 48f
42000 Varaždin

TEL: **042/ 311- 202**
WEB: **www.kristova-crkva.hr**

MAIL: **kristova-crkva@vz.htnet.hr**

Uzak i širok put

U Svetome pismu Isus nam govori o uskom i širokom putu. U Evanđelju po Mateju imamo zapisane Isusove riječi: *Uđite na uska vrata, jer široka vrata i prostran put vode u propast, i mnogo ih je koji idu njim. Kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u život, i malo ih je koji ga nalaze* (Mt 7:13-14). Kada čitamo te retke, vidimo da široka vrata vode u vječnu propast. Nažalost, mnogi odabiru taj put. No ponekad smo svjedoci kako poneki odaberu uska vrata i tijesan put. Prostran put mnogima daje naizgled više mogućnosti pa ga većina odabire. Njihovi su odabiri najčešće rezultat ishitrenosti, grijeha, kušnja ili pak razočaranja. Neki zbog malo zadovoljstva i svjetovne udobnosti odabiru široka vrata i prostran put koji potom vodi u propast. Oni koji se odreknu "svijeta" i žive u skladu s Isusovim riječima: *Ja sam put, istina i život*, nalaze se na dobrome i pravome putu (Iv 14:6). Time odabiru koračati vrlo tijesnim putem koji vodi u vječnost. Život o kojem Isus govori nije samo ovaj život ovdje na Zemlji, nego život u Božjem nebeskom kraljevstvu. Ne možemo živjeti na ovome svijetu bez Boga i nadati se da ćemo biti baštinici vječnog Kraljevstva. Stvoreni smo za nešto više! Ako se pitate kako prepoznati pravi put, odgovor na to pitanje možete naći u Božjoj riječi. Isus nam je na svome odlasku obećao Duha Svetoga (Iv 14:15-17) koji će nas voditi i dovesti na ispravan put. Želiš li ti odabrati vječnost, pozorno koračaj uskim i tijesnim putem, koji možda svi ne odabiru, ali on je siguran put prema susretu s našim Stvoriteljem.

Mateja Stolnik

Crkva Isusa Krista

Na putu prema nigdje

Ni jedna generacija do sada nije imala toliko izbora i mogućnosti, toliko vrsta razonode. One su nam doslovce nadohvat ruke – na pametnim mobitelima, pametnim televizorima i pametnim automobilima; nude nam se na računalima, audio i videouređajima, u obliku igara i igračaka, za djecu i odrasle, dostupni su nam u vidu turističkih sadržaja, mame nas s plakata i *billboarda*, pozivaju na koncerte, u kazališta i na utakmice. Neke su složene i

inteligentne, neke banalne i priglupe, neke su za bogate ili za siromašne, neke za žene ili muškarce – naprosto su preplavile naše živote. Kad malo bolje razmislimo, industrija zabave postala je jednom od najunosnijih grana svjetske ekonomije. Nikada se u povijesti nije toliko izdvajalo za zabavu, nikada toliko ljudi nije živjelo od nje. Postala je tako masovnom da su nam mnogi njezini proizvodi dostupni čak i u ovo vrijeme krize. Čovjek bi pomislio da nikad prije nije bilo tako lijepo i uzbudljivo živjeti. I onda dolazimo do šokantnog otkrića – danas je mnogima dosadno.

Dok gledamo tinejdžera koji uz apatične grimase zijevanja odsutno tipka po svom mobitelu, pitamo se kako je moguće da se današnje generacije više dosađuju od onih iz vremena kada nije bilo čak ni radija, a kamoli televizije, interneta, *smartphonea* i *Facebooka* ili iz vremena kada su jedina zabava u duge zimske sate bili tek sezonski poslovi oko kojih bi se okupljali ukućani i prijatelji.

I što onda učiniti kada postane dosadno u svijetu koji pokreće industrija zabave?

U potrazi za smislenim odgovorom, vrijedi se malo osvrnuti na samo značenje riječi "dosada". Iako nitko točno ne zna njezino podrijetlo, izvjesni profesor Patricia Spacks tvrdi da prvi pisani trag te riječi nalazimo u nekom privatnom pismu iz 1768. godine. Znači li to da ljudima nekada nije bilo dosadno?

Tehnički gledano, dosada je emotivna reakcija na jednoličnost u vremenu. Spontano se javlja kad trebamo dva sata čekati na vlak ili pregled kod liječnika. No, s obzirom na to da su nam danas dostupna svakojaka sredstva za zanimaciju i ublažavanje monotonije, kako to da nam ipak postaje dosadno? Mora postojati neki razlog koji nije toliko tehnički. Možda je on i dublji i osobniji, takav da se ne može neutralizirati igricama. S druge strane, možda dosada nije nužno loša. Možda nam otkriva nešto o nama samima što nam je bitno razumjeti.

Ako na svoj život gledamo kao na neko veliko putovanje, čini se da nam upravo dosada signalizira da smo se možda izgubili, a monotonija besciljnog lutanja i vrtnje u krug puno je neugodnija od sjedenja u čekaonici. Dok znamo da će se vrata ordinacije jednom otvoriti, nismo toliko sigurni hoće li se otvoriti ona vrata na kojima piše svrha našeg postojanja. I što učiniti kad sami sebe nađemo na tom putu prema – nigdje?

Kako smo stvoreni za smisao, mehanizmi duševne nelagode aktiviraju se upravo zato da nas upozore da nešto nije u redu i da to treba promijeniti. Osjećaji dosade snažno se bude kod pomanjkanja ideala. Ljudi postmodernizma u pravilu su nepovjerljivi prema postojanju nekoga višeg smisla te su time osuđeni na traženje nekih svojih osobnih, subjektivnih, partikularnih i reduciranih smislova koji teže odolijevaju sudu prolaznosti. Možda upravo to pridonosi fenomenu dosadnog života. Sve više postajemo društvo cinika u kojem svi znaju cijenu svega, a nitko vrijednost ničega. I dok to stanje liječimo sredstvima razonode, sve se više navikavamo na njih i tražimo jače doze uzbuđenja. A kad tih doza nema, ili do njih ne možemo, apatija i bezvoljnost redovita su posljedica. S druge strane, dok god uspijevamo zabaviti svoje biće, manje smo u stanju posvetiti se nečemu značajnijem.

Upravo je nevjerojatan primjer jednog dječaka koji se izgubio u Disneylandu. Kad su ga nakon pet sati panične potrage roditelji ipak našli, na njihovo pitanje zašto se prije nije javio osoblju parka, on je zbunjeno odgovorio da je bio toliko zauzet igračkama da uopće nije ni primijetio da se izgubio. Tek kad mu je sve dosadilo, shvatio je da nema mame i tate.

Naš Stvoritelj, Bog koji nas neizmjerno ljubi, dao nam je život kako bismo uživali. On se zajedno s nama raduje dok otkrivamo igračke koje nam uljepšavaju naše putovanje i sazrijevanje. Obično se mogućnosti zabave iscrpe tek kad osjetimo potrebu da ga potražimo. Taj nas unutarnji osjećaj praznine opominje da smo se izgubili i zato je dosada dobra.

Iako se sama riječ dosada ne pojavljuje u Bibliji, taj osjećaj praznine nije bio nepoznat ljudima koje nam prikazuje. Osobito je izražen u knjizi *Propovjednika,* svojevrsnom filozofskom promišljanju Salomona, najuspješnijega i najbogatijega izraelskog kralja. On je imao sve što bi čovjek uopće mogao poželjeti. Ipak, sve te ugode koje su mu bile na raspolaganju, na kraju su ga učinile praznim. U toj biblijskoj knjizi on uporno ponavlja frazu *Ispraznost nad ispraznošću, sve je ispraznost!* Na samom početku knjige pita se: *Kakva je korist čovjeku od svega truda njegova kojim se trudi pod suncem? I nastavlja: Tad rekoh u srcu svom: 'Daj da okušam užitak i vidim što naslada pruža' – ali gle: i to je ispraznost! O smijehu rekoh: 'Ludost je'; o užitku: 'Čemu valja?' I što god su mi oči poželjele, nisam im uskratio, niti branih srcu svojemu kakva veselja, već se srce moje veselilo svakom trudu mojem. A onda razmotrih sva svoja djela, sve napore što uložih da do njih dođem – i gle, sve je to opet ispraznost i pusta tlapnja! I ništa nema valjano pod suncem* (Prop 1:2-3; 2:1, 2, 10, 11). Iako je imao izobilje svega što mu je život moglo učiniti uzbudljivim i lijepim, Salomonu je ustvari bilo neizmjerno dosadno.

Problem takva života nije samo da ga provedemo šuplje i dezorijentirani. Mnogo opasnije je da promašimo samu svrhu svoga postojanja. Pretpostavka da smo stvoreni bez smisla baš i nema nekakvog smisla. Norveški je političar Hennry Jacobsen zanimljivo zapazio "da je, kao i životinje, čovjek stvor zemlje, no za razliku od njih, on može postati građanin neba". I doista, naš život neće baš imati smisla dok ne prepoznamo samu potrebu za smislom. To nam "igračke" ne mogu nadomjestiti. Razonoda i zabava ne mogu nam zamijeniti ideale zbog kojih se radujemo sutrašnjem danu. Ako nam je često dosadno, možda imamo priliku otkriti da smo se izgubili na svom životnom putu i da nas naš Stvoritelj traži. I tada, u uzbudljivoj samoći do koje monotonija ne može doprijeti, spoznat ćemo da smo stvoreni za nešto više od zabave. Kao što je to lijepo rekao kardinal Wyszynski: "Čovjek je suviše plemenit da bi služio ikom drugom doli Bogu samome." Ili Aurelije Augustin koji je nakon svoga raskalašenog života zaključio: „Za sebe si nas, Gospodine, stvorio i nemirno je srce naše, dok se ne smiri u tebi."

Vladimir Hoblaj

EDJELJA Bogoslužje u 9:30 sati ***SRIJEDA Proučavanje Biblije u 19:00 sati***

KONTAKT INFORMACIJE - Crkva Isusa Krista Mursko Središće

Kralja Zvonimira 22
40315 Mursko Središće

MOB: **092/217-4304**

MAIL: **vlado.hoblaj@gmail.com**

Kamp za mlade

Kristova Crkva Varaždin i Kristova Crkva Kuštanova iz Zagreba zajedno su organizirale kršćanski kamp za mlade na temu "Ustani i kreni". Taj poseban kamp organiziramo već drugu godinu zaredom. Ovoga puta izabrali smo Kalnik i planinarski dom u kojem smo mogli uživati u svim blagodatima prirode. Svakog smo jutra bili svjedoci kako ta divna priroda koja nas je okruživala ne bi mogla postojati bez snažne ruke našega Gospodina. Potaknuti smo potrebom i željom da služimo mladim ljudima koji su u godinama kada trebaju izabrati put kojim će krenuti. Svrha je kampa bila povezati mlade iz različitih mjesta i kršćanskih zajednica. U četiri dana koja smo proveli na Kalniku, središte je bio Krist i snaga Duha Svetoga kao Njegova pomoćnika. Mladima smo pokušali dočarati Evanđelje kroz biblijske lekcije, brošure, pjesme, kršćanske filmove, svjedočanstva i kroz naš primjer služenja. Svakodnevno smo pred njih stavljali izazov kako ustati i krenuti s onim što su naučili i doživjeli. Nakon što bismo zajedno prošli kroz biblijske lekcije, mladi su imali "tiho vrijeme". Cilj je tog "tihog vremena" bio da svako nasamo pročita brošuru *Pogledaj svoj odnos s Bogom.* Bilo je i dovoljno vremena za razgovore, planinarenje, sport, igre i uživanje u zajedništvu. Vjerujemo kako smo kroz ovaj kamp, druženja, mnoštvo svjedočanstava i slavljenje Boga dočarali mladima kako je jedini ispravan put Krist. Naša je molitva da mladi ustanu i krenu te da pokažu svijetu Kristovu ljubav.

Iskustva

Moje ime je Chloe Spriggle. Apsolventica sam na kršćanskom sveučilištu Abilene Christian University. Studiram kriminalno pravo i sociologiju. Ovog sam se ljeta odazvala na poziv Kristove Crkve u Varaždinu kako bih pomogla u širenju Božjeg kraljevstva. Pomagala sam u podučavanju engleskog jezika metodom „jedan na jedan" i u organizaciji dječjih kampova. Upoznala sam se i s radom lokalne zajednice, što će mi koristiti u mojoj budućoj službi.

Moram priznati kako je poučavanje engleskog jezika uz Bibliju bio jedinstveni doživljaj. Uživala sam i svaki sam puta imala drukčije iskustvo u načinu podučavanja i upoznavanja ljudi koji su vjerno dolazili. Neki polaznici nisu poznavali temeljni nauk kršćanstva, nisu znali tko je zapravo Isus, a neki su postavljali pitanja što znači biti nanovorođeni kršćanin ili što je zapravo krštenje. Istaknula bih da su ta podučavanja i lekcije bile osmišljene tako da otkriju tko je uistinu Bog, a svrha je svega bila da pomognem zajednici u gradnji odnosa s tim ljudima. Vjerujem kako sam svojim radom i služenjem u Varaždinu posijala sjeme koje će jednoga dana proklijati. Kada sam polaznicima tečaja govorila o Bogu, shvatila sam kako im to pomaže u njihovu poznavanju Boga i u duhovnom rastu.

Željela bih se osvrnuti i na dječji kamp. Služenje na kampu bilo je izvrsno iskustvo. Imala sam osmjeh od uha do uha kada sam vidjela kako četrdesetero djece pjeva kršćanske pjesmice na engleskom. Jedan od ciljeva kampa bio je pomoći djeci, predstavljajući im Evanđelje, da shvate kako živjeti kršćanskim životom, a sve to kroz zabavu. Iako sam bila svjesna jezične prepreke, to me nije spriječilo da djeci pokažem Kristovu ljubav i da im budem uzor kako slijediti Krista.

Na kraju moram reći kako sam jako sretna što sam dobila priliku biti dio hrvatske kulture i na taj biti način dio Božjeg kraljevstva na ovoj zemlji. Uvijek ću imati divna sjećanja na provedeno vrijeme u Varaždinu i nastavit ću moliti se za ljude s kojima sam se susrela i provodila vrijeme. Hrvatska i zajednica u Varaždinu imaju posebno mjesto u mojem srcu. Nadam se da ću se jednoga dana vratiti.

Ljetni kamp

Ovoga ljeta održali smo 47. po redu kršćanski kamp na moru. I ove je godine to bila Činta, mali kamp s drvenim kućicama koje se nalaze u prekrasnoj borovoj šumici tik uz more. Tema kampa bila je *Promijeni smjer – okreni se Kristu.* Više od 100 kampera svake je večeri slušalo poruke koje je pripremio brat Allen Ritchie iz Teksasa. Mnogi su bili oduševljeni njegovim porukama, a vrhunac je bio kad je na zadnjem predavanju od jedne grede ispilio i napravio trometarski križ!

Na kampu se troje ljudi odazvalo Božjem pozivu te su svoju vjeru u Isusa Krista potvrdili krštenjem. Radujemo se s novim članovima Crkve!

Kristova Crkva Rijeka

Svjedočanstvo

Ime mi je Đuro. Rođen sam 1957. godine. Ukratko ću vas upoznati sa svojom obitelji i ispričati naše svjedočanstvo.

Sa suprugom Željkom (1958.) imam dvije kćeri, Tanju (1988.) i Sanju (1991.). Svi prihvaćamo Isusa Krista za svog Spasitelja i gospodara.

Prije obraćenja smatrao sam vjerovanje u Boga osobnim odabirom. Nisam se htio deklarirati vjernikom. Nakon što sam počeo čitati Božju riječ, otkrio sam da sam u zabludi. Tada sam spoznao Božju želju i volju, a to je da budemo Njegovi svjedoci u ovom svijetu, da svjedočimo o Njegovoj milosti i ljubavi, djelu spasenja po Isusu Kristu.

Supruga je oduvijek bila vjernica. Redovito je odlazila u crkvu, ali je služila Gospodu na tradicionalan način. Zajedno smo počeli čitati Bibliju, obratili se i krstili u zajednici Kristove Crkve u kojoj smo i danas.

Svoje smo kćeri poticali na čitanje Božje riječi, ali mi sami ne možemo ništa ako nas Gospod ne potakne. Krist je taknuo i njihova srca. Spoznale su ljubav i milost Božju. One su također prihvatile Krista kao svog Spasitelja i krstile se.

Krist je i za nas učinio mnoga čuda. Mene je oslobodio ovisnosti od cigareta u kratkom vremenu. Naša mlađa kći Sanja nije mogla izgovoriti slovo "R". Liječnici su predložili kirurški zahvat jer je to bio jedini način kojim bi mogla riješiti taj problem. Zavapili smo Bogu. Sljedeći smo dan stali pred Boga i zatražili da Sanja u ime Isusa Krista izgovori slovo "R". Istoga ga je trenutka izgovorila i do današnjeg dana nije ga izgubila, a operacija više nije bila potrebna. Krist je ponovno uslišio našu molitvu.

Postoje brojna svjedočanstva o tome što je Krist učinio i čini u našem životu i životu naših bližnjih (prijatelja, članova šire obitelji...). To je potvrda Njegove riječi da nas, svoju djecu, nikada, ali baš nikada neće ostaviti.

Mnogo puta čuli smo pitanje zašto Bog dopušta neke ružne događaje "dobrim" ljudima. Vjerojatno da shvatimo koliko smo grešni, koliko je nepravedan ovaj svijet, a kolika je milost i kolika je ljubav Njegova prema nama. Bez Njegove zaštite ništa nema smisla. Mi smo to shvatili. Bez Boga ništa ne vrijedi, bez Njegove pomoći ne možemo ništa. On je naša utjeha, snaga, smisao zbog kojeg smo ovdje, i što je najvažnije – On je život.

Ovo vam rekoh, da u meni imate mir. U svijetu ćete imati patnju. Ali, ohrabrite se: ja sam pobijedio svijet! (Iv 16:33).

Sve se mijenja, ali On nikada.

NEDJELJA Bogoslužje u 9:00 sati ***SRIJEDA Proučavanje Biblije u 19:00 sati***

KONTAKT INFORMACIJE - Kristova Crkva Rijeka

Dr. Frana Kresnika 31
51 000 Rijeka

MOB: **098 900 5447**

WEB: **www.kristovacrkvarijeka.hr**
MAIL: **kristova.crkva.rijeka@gmail.com**

Posjet Predsjednici

U povodu Dana državnosti predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović organizirala je svečani prijam na Pantovčaku, gdje je, između ostalih, pozvala i predstavnike svih vjerskih zajednica. Kristove Crkve u Republici Hrvatskoj predstavljao je predstojnik Vijeća Kristovih Crkava, Mladen Dominić.

Bliže Bogu

Početkom srpnja nekoliko je obitelji provelo godišnji odmor u *Life Centru* u Crikvenici. Uz tradicionalno dobru hranu u restoranu centra, za duhovnu hranu pobrinuli su se Tom i Sandra Sibley. Govorili su nam o svome bogatom životnom iskustvu te kako su tražili Božju blizinu u velikim teškoćama koje je život stavio pred njih. Kad su govorili o neizlječivoj bolesti koju je imala njihova kći te o njezinoj smrti, mnogi su plakali.

Dolina blagoslova

Jubilarna 50. po redu Dolina blagoslova održana je u hotelu Lav u Vukovaru. To su događanje zajednički organizirale Crkva Božja u Vukovaru i Misija Kristove Crkve. Glavni je gost bio Jules Riding, glazbenik iz Novog Zelanda. U Vukovaru je nastupio u sklopu turneje po istočnoeuropskim zemljama. Dobitnik je mnogih nagrada za glazbena postignuća.

Njegove iznimno osjećajne izvedbe duboko su dotaknule posjetitelje u dvorani hotela Lav. To se vidjelo i po završetku programa kad su mnogi prilazili glazbeniku i oduševljeno zahvaljivali za pjesme kroz koje su osjetili Božji dodir. Posebno se osjetilo Božje djelovanje dok je pjevao *Safe in the Arms of Jesus* (Siguran u Isusovim rukama) i *Jeruzalem* (On okrenu moj plač u igranje) – pjesme koje se temelje na redcima iz 30. i 122. psalma. S jednom su glazbenom točkom (*Days of Elijah* / Ilijini dani) nastupili i članovi LST-tima: Alva von Heimburg, Kelle, Aaron i Kinsey Gibson. Elizabeta Koprivnjak nastupila je s 23. psalmom koji je uglazbila posebno za tu prigodu. David Kovačević predvodio je glazbenu skupinu "Dolina blagoslova".

Zajedništvo je nastavljeno u Kutku Doline blagoslova – u Teslinoj 4. Štefica i Nikola, dugogodišnji zagovornici Doline blagoslova iz Mikluševaca, napravili su predivnu tortu s natpisom: *50. Dolina blagoslova*. Prigodom toga jubilarnog susreta može se reći da su na "Dolini blagoslova" nastupali glazbenici iz najudaljenijih dijelova svijeta: od Amerike do Južne Koreje i Novog Zelanda. Neka je slava Gospodinu Isusu, koji mnogima na srce stavlja Vukovar i na ovom duhovnom planu.

Siguran u Isusovim rukama

Autor: Jules Riding
Prijevod: David Kovačević

Siguran, siguran u Isusovim rukama
O, siguran u Njegovim vječnim rukama

Bez obzira na bol
Bez obzira na cijenu
Bez obzira na to što smo osvojili
Ili osjećaje koje smo izgubili
Bez obzira na to gdje smo bili
Bez obzira na to što smo sagriješili
Bez obzira na to koliko smo usamljeni
Njegova ljubav će ti pružiti pomoć.
Bez obzira na to što si učinio

Bez obzira na to što je pošlo po zlu
Bez obzira na to što si podbacio
Što nisi nikome pripadao
Bez obzira na to koliko si plakao
Bez obzira na to tko je umro
Bez obzira na to koliko si povrijeđen
Njegova će ti ljubav pružiti pomoć
Spasitelj silazi k tebi
Drži te na dlanu
Uzima te tako brižno
Njiše te u kolijevci svoje ruke
Kolijevci svoje ruke.

Više na: *www.dolina-blagoslova.com*

Misijski centar Kristove Crkve

Tečaj engleskog jezika uz Bibliju

Zahvaljujući velikim naporima Jure Lazara iz Varaždina, direktora službe "Hrvatska za Krista", u Vukovar je po prvi put došao LST-tim (Let's Start Talking). Njihovo je poslanje besplatno održavati tečaj konverzacijskoga engleskog jezika na temelju pojedinih biblijskih tekstova jer Bibliju smatraju knjigom od posebne vrijednosti i važnosti. Raduje ih da mogu putovati po svijetu i biti na blagoslov, kako onima koji žele naučiti engleski, tako i onima koji žele upoznati duhovne vrednote Biblije.

Voditeljica tima, Alva von Heimburg, po drugi je put u Hrvatskoj. Prošle je godine boravila u Zagrebu u sklopu službe LST. Kelle Gibson te njezina djeca, Aaron i Kinsey, po prvi su put krenuli na put izvan SAD-a. Dvadesetak polaznika prijavilo se na tečaj engleskog jezika metodom "jedan na jedan" (jedan polaznik – jedan voditelj) koji je trajao dva tjedna tijekom boravka LST-tima u Vukovaru.

Mnogi su jako zavoljeli Alvu, Kelle, Aarona i Kinsey jer su u njima prepoznali drage osobe s velikim srcem za ljude. LST-tim održao je i poseban susret s polaznicima tečaja gdje su predstavili teksaški način života iz vremena "kauboja i Indijanaca". Nastupili su i kao glazbenici na „Dolini blagoslova" u hotelu Lav te osvojili srca mnogih.

Evo kako je Alva doživjela Vukovar nakon prvih tjedan dana:

Istraživali smo ovaj grad i shvatili da je i u svojoj slomljenosti Vukovar veliki blagoslov. Iz Amerike smo stigli umorni od puta, no ubrzo nas je domaćin i brat Vlado upoznao s kulturom i ljudima. Brat Vlado i ostali kršćani dočekali su nas raširenih ruku. Na našem prvom obila-

sku grada upoznali smo ponosne ljude koji su obnovili grad i koji su zatomili sjećanja na mračnu prošlost.

Ovaj je program omogućio ljudima da se osjećaju dobrodošlima. Naši su polaznici podijelili s nama kako su se osjećali poštovanima i prihvaćenima od našega tima. Informativni je sastanak bio odgovor na mnoge naše molitve kako su ljudi počeli sve više dolaziti.

Svi su polaznici s radošću učili engleski jezik i svakim su se danom veselili novoj prilici čitanja Biblije. Neki nikada nisu pročitali ni redak iz nje, dok su drugi rekli kako se sjećaju biblijskih priča koje su čitali u djetinjstvu. Mnogi nisu pokazali veliko znanje engleskog jezika, ali su bili vrlo ustrajni i brzo su napredovali. Polaznici engleskog tečaja potvrdili su nam kako su radne knjige na suvremenom engleskom jeziku te ljubav i strpljenje našeg tima dobitna kombinacija. Neki su imali vrlo dobro znanje engleskog pa nas je posebno radovalo čuti kako mogu na drugom jeziku izraziti svoje misli i osjećaje. Moram priznati kako smo vrlo brzo razvili divna prijateljstva s polaznicima.

Bilo je dirljivo vidjeti kako ljudi žele podijeliti svaki djelić Vukovara s nama, vodeći nas na kavu, u crkve, muzeje i na njihove tradicionalne plesove. I drugi su Vukovarčani bili susretljivi i znatiželjni pa smo imali mnogo upita zašto smo posjetili baš Vukovar. Bilo nam je zanimljivo kako ljudi na ulicama, u dućanima, kafićima i banci žele pričati isključivo na engleskom. Vjerujemo da smo na ovome mjestu bili Božji poslanici i da smo pokazali djelić Kristove ljubavi.

Snažna poruka ohrabrenja

Tijekom svibnja Vukovar su posjetili Mladen Dominić i Jura Lazar. Mladen je pastor Kristove Crkve u Varaždinu. Potaknuo je osnivanje Misijskog centra u Vukovaru. Zahvaljujući potpori kršćanskih zajednica u Varaždinu, Zagrebu, Zaprešiću, zatim Biblijskog instituta u Zagrebu te drugih podupiratelja, prostor Misijskog centra i nadalje je otvoren za mnoga Božja djela u korist bližnjih. Tijekom boravka u Misijskom centru, Mladen i Jura i ovaj su put izrekli snažnu poruku ohrabrenja za sve koji traže Gospodina i njegovu ruku spasenja i pomoći. Produbljeno je zajedništvo i upućena je molitva Gospodinu za daljnje vodstvo.

Kristova Crkva Beograd

Prva je polovina ove godine za malu zajednicu onih koji u Beogradu nastoje biti sljedbenici Puta bila vrlo dinamična. Nakon što nas je u svibnju posjetio Mladen Dominić i održao predavanje, o čemu je pisano u prošlom broju *Obiteljskog lista*, na više od 450 adresa slušatelja *Trans World Radija*, na području Srbije, Bosne i Hercegovine, Crne Gore i Makedonije poslana je knjiga brata Mladena Jovanovića *Vrati se Ocu svome* (ćirilično izdanje). Tim smo ih darom željeli blagosloviti dragocjenom kršćanskom knjigom.

Sredinom travnja Udruženje Bogopoznanje iz Vršca pred pravoslavni je Uskrs, koji je ove godine obilježen 1. svibnja, na području tri beogradske općine koje se nalaze sa sjeverne strane rijeke Save – Novi Beograd, Zemun i Surčin – organizirana distribucija gotovo 162.000 kupona putem Pošte Srbije. Ti su kuponi nudili građanima besplatnu

kršćansku literaturu. Svima onima koji su odgovorili (a to je do sada učinilo oko 600 osoba) ponuđen je dopisni tečaj *Vodič kroz Sveto pismo* koji je sastavljen na osnovi knjige Michaela Armoura *Vodič kroz Sveto pismo za početnike* i knjiga *Život Isusa Krista* Richarda Rogersa koja je prevedena i objavljena 2015. godine u suradnji s Istočno-europskom misijom. Tijekom mjesec i pol dana dobili smo 85 upisnica (od tih 600) i njima smo poslali prve lekcije. Naša je želja i molitva da na taj način dopremo do zainteresiranih za Radosnu vijest, osobito u Novom Beogradu. Novi Beograd, u kome prema podatcima sa zadnjeg popisa iz 2011. godine živi 214.506 stanovnika, a prema procjenama MUP-a taj broj raste čak do 300.000, do prije dva desetljeća nije imao nijednu pravoslavnu, a još uvijek nema nijednu katoličku crkvu. Upravo stanovnicima te dominantno visokourbane beogradske općine s više od 200 nebodera i 91.000 stanova, 19 osnovnih škola, 6 srednjih, 2 više škole, 3 fakulteta i s najvećim fakultetskim gradom na Balkanu (Studentski grad), ponudili smo literaturu koju je objavio EEM u suradnji s Ikonosom (partner *Trans World Radija* za Srbiju, Bosnu i Hercegovinu, Crnu Goru i Makedoniju). To je bio razlog da je EEM dotiskao još 2.000 primjeraka knjige *Život Isusa Krista*, imajući u vidu da je doseg iz 2015. godine (1.000 primjeraka) razdijeljen.

Svibanj je obilježio i početak tjednih okupljanja s biblijskim proučavanjem iz Djela apostolskih na Kara-

burmi (naselje na sjeveru Beograda). Kao mala skupina zasad se koristimo konferencijskom dvoranom Ikonosa koja se nalazi u tom dijelu grada. Naime, prilikom evangelizacijskog predavanja Mladena Dominića shvatili smo da u tom dijelu grada postoji dovoljan interes za ozbiljniji rad. U svibnju smo zadali i više posla našim poštarima. Poslali smo najnoviji i po jedan stari primjerak *Obiteljskog lista* osobama koje su ga nekada primale. Istodobno smo im poslali i ponudu literature na srpskom i hrvatskom jeziku. Obnova tih kontakata mogućnost je da nastavimo rad s tim osobama koji je zastao usred različitih okolnosti tijekom jednog razdoblja.

Još je jedna neobična situacija obilježila svibanj. Tijekom 14 dana nije bilo nijednog dana da nisam bio bar u jednim dnevnim novinama ili TV-u s nacionalnom frekvencijom u svojstvu vjerskog analitičara. Na to gledam kao na otvaranje vrata i izgradnju kontakata s novinarima koja će nam, vjerujem, pomoći kada se pokaže potreba za širenjem Kraljevstva Nebeskog.

Kristova Crkva Beograd (koja se okuplja na Karaburmi) registrirana je u Registru Crkava i vjerskih zajednica pri Ministarstvu pravde Republike Srbije 12. srpnja 2016. godine kao neovisna zajednica – organizacijska jedinica u okviru Evanđeoske Crkve u Srbiji.

Tim je danom praktično obnovljeno pravno priznanje djelovanja Kristove Crkve koje je izgubljeno donošenjem Zakona o Crkvama i vjerskim zajednicama Republike Srbije iz 2006. godine.

propovjednicima još dviju beogradskih crkava posjetio sam prostorije Kristove Crkve gdje se okuplja mala, ali Bogu vjerna zajednica vjernika u Vukovaru. Kako su i zajednica u Vukovaru tako i skupine u Pančevu i Beogradu na početcima svoga djelovanja i služenja, bila je to prilika da se međusobno ohrabrimo i razmijenimo iskustva jer smo geografski zapravo najbliži – dijeli nas 'samo' 140 km i državna granica. Ipak, ta se granica briše kada znamo da dijelimo istoga Gospodina i Spasitelja i da nas spaja ista Božja riječ.

Draško Đenović

Crikvenica 2016. godine iz mog ugla

Zovem se Sara. Imam četrnaest godina. Ove sam godine prvi put došla u Crikvenicu na kamp. Zapravo, ovo je bio moj prvi posjet Hrvatskoj. Prije puta bila sam silno uzbuđena jer nisam znala što očekivati. Kad smo stigli, sve mi je bilo nepoznato – mjesto, ljudi, okruženje – ali bila sam uzbuđena. Vjerovala sam da će mi biti lijepo i da ću se dobro provesti iako sam, uz svoja dva brata koji su putovali sa mnom, od prije poznavala samo još Hanu i Rajana. Na kampu je bilo mnogo mladih. Mjesto mi se jako svidjelo, osobito hotel i plaža ispred njega — prava uživancija! Ubrzo sam upoznala drage ljude, stekla nove prijatelje i prijateljice. Naučila sam mnogo poučnih stvari kroz predavanja za mlade, kroz zanimljive igre i razgovore. Shvatila sam i da razumijem više engleskog nego što sam mislila. Svi su bili vrlo ljubazni i obzirni. Uz učenje novih stvari dobro smo se zabavljali i smijali. Posebno mi je odgovaralo društvo mojih vršnjaka koji, isto kao i ja, vjeruju u Boga. U gradu gdje živim nema nas puno koji čitamo Bibliju i koji se molimo. Moje *cimerice* na kampu, Rahela i Lucija, odmah su me prihvatile iako se nismo otprije poznavale. Ni u jednom trenutku nije mi bilo dosadno. Slavljenje i pjevanje također je bilo jako lijepo. Uživala sam i u šetnjama uz more i odlasku u grad na kolače. Vrijeme je jako brzo prolazilo. Svi smo se lijepo družili i sve više upoznavali. Zbog svega toga rastanak mi je teško pao. Na kraju sam se pozdravila sa svima i shvatila da je to bilo jedno divno i dragocjeno iskustvo. Zajedno smo proveli nekoliko nezaboravnih dana. Na povratku smo posjetili Zagreb te sam po prvi put, iako nakratko, vidjela kako je divan glavni grad Hrvatske.

Sara Dolić

Kako je divno i dobro kad braća žive složno!

Krajem travnja imao sam čast posjetiti Kristovu Crkvu u Vukovaru. To je bio moj drugi posjet tome gradu. Prvi put to je bilo odmah nakon pravoslavnog Božića 2014. godine kada sam propovijedao u tamošnjoj Crkvi Božjoj s kojom su Vlado i Renata surađivali kao misijski djelatnici Kristove Crkve. Samo dan prije nego što je ove godine istočna Crkva obilježavala Uskrs, zajedno s

Ovdje nema savršenih roditelja!

„Ovdje nema savršenih roditelja", glasila je uvodna rečenica predavača Keitha na ovogodišnjoj Duhovnoj obnovi u Crikvenici gdje sam došla po drugi put. „Ako ste došli čuti stručnjaka s točnim odgovorima, to je kao da pitate svoje dijete. Odmah vam moram reći da ovdje nećete dobiti odgovore jer ja nisam stručnjak. Ja sam samo otac troje djece." Tako je s humorom Keith nastavio izlaganje. Bila sam doista sretna što sam u njegovim riječima osjetila da i njega i njegovu ženu ponekad boli glava kada se susreću s izazovima naizgled nerješivih problema u odgajanju djece. Osjetila sam da nisam usamljena u svojoj težnji da budem dobar roditelj svom osmogodišnjem djetetu, ali da s vremena na vrijeme ipak ostajem bez odgovora na njegovu tvrdoglavost i upornost. Prisutnost drugih roditelja ohrabrivala me da još ima nade za roditelje koji žele voljeti i odgajati svoju djecu, a ne da opravdavaju svoju odsutnost iz razvoja djetetova života nedostatkom vremena, brzim tempom života i lošom materijalnom situacijom. Ohrabrujuće i ključne riječi njegovih poruka za mene kao samohrane majke, bile su da je prednost dobrog roditelja u izgradnji odnosa, a ne u dijeljenju lekcija i davanju instrukcija djetetu. Podsjetio me je da je itekako bitno da svojim primjerom pokažem kako zamišljam kakva će osoba postati kada odraste. Potvrdio je što sam instinktivno znala, a to je da budem dostupna majka. Ovaj me je seminar potaknuo da ne sumnjam više u sebe kao majku. Potvrdio je i dopunio moja saznanja o tome da je teško, ali ne i nemoguće, biti brižan, dosljedan i nježan roditelj – i da pritom mogu uživati u roditeljstvu. Kad sam dosljedna, znam da je to za dobro moga djeteta i da njegov otpor više ne može manipulirati mnome. Seminar nam je dao konkretne savjete koji se mogu primijeniti u svakodnevnom životu bez obzira na to je li osoba kršćanin ili se, poput mene, nalazi negdje na početku tog puta. Baš to mi je i trebalo! Hvala Keithu i njegovoj djeci što su iz njega izjedrili mudrost i volju da podrži druge roditelje kroz svoja osobna iskustva!

Suzi Popojić

Hrvatska za Krista

CROATIA FOR CHRIST

Početkom lipnja Jura Lazar, izvršni direktor crkvene službe *Hrvatska za Krista*, posjetio je grčki glavni grad Atenu. Tijekom posjeta sudjelovao je na sastanku vodstva EEM-a (Istočno-europske misije), neprofitne kršćanske organizacije iz grada Dallasa, SAD, čija je glavna misija distribucija Biblija po cijeloj istočnoj Europi.

Na sastanku se razgovaralo o podjeli Dječjih Biblija u rujnu na području sjeverozapadne Hrvatske (Varaždinska biskupija) u suradnji s Rimokatoličkom Crkvom.

Vjerujemo da će taj skori projekt biti na blagoslov djeci te da će se još više otvoriti vrata suradnje između naših Crkava.

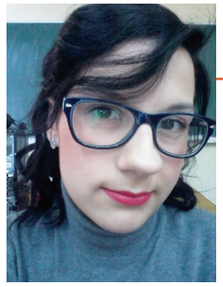
U nedjelju ujutro Jura je sudjelovao na bogoslužju u Kristovoj Crkvi Glyfada u Ateni, a upečatljiv je detalj bila molitva za Gospodnju večeru na grčkom, ruskom, engleskom, arapskom i hrvatskom jeziku.

Tijekom srpnja posjetili su nas braća Ken Cornett i Robert Owens iz Kristove Crkve Bammel iz grada Houstona, SAD. Proveli smo predivnih 12 dana u zajedništvu i putovanju, posjećujući lokalne Crkvene zajednice kao i druga mjesta gdje je naša služba aktivna. U Varaždinu smo se susreli s varaždinskim biskupom gosp. Josipom Mrzljakom i tom smo mu prigodom zahvalili na njegovoj potpori našem budućem projektu podjele Dječjih Biblija.

Biskup Mrzljak također je zahvalio Istočno-europskoj misiji i službi *Hrvatska za Krista* na daru Dječjih Biblija za svu djecu od 1. do 4. razreda osnovne škole koje će dobiti u rujnu. Zaista je posebno kada kršćani različitih denominacija surađuju na širenju zajedničkih vrijednosti.

Svjedočanstvo

Ja sam Barbara. Posvojena sam kada sam imala dva tjedna. Evo zašto nikada nisam potražila svoje biološke roditelje.

Barbarini (26) roditelji, Marina i Vladimir Hoblaj iz Murskog Središća, posvojili su još četvero i udomili sedmero djece. Barbara za „Telegram" detaljno objašnjava zašto nikada nije potražila biološku mamu koja ju je ostavila, iako zna tko je ona i često boravi u njezinu gradu. Zna da ima i biološkog brata koji živi s mamom.

Krajem svibnja ove godine rodila sam Josipa. Nekoliko sati nakon poroda na Facebooku sam objavila njegovu sliku. Odmah su krenuli komentari. Neki su tvrdili kako je mali isti ja, ima moj nos. Drugi su konstatirali da podsjeća na muža Mirka, a treći su pisali da je beba preslika djeda Josipa, oca mog muža. Nismo ga mogli usporediti s nekim članom moje obitelji. Ne znam ima li Josip sličnosti s mojim biološkim roditeljima. Nikada ih nisam upoznala jer sam posvojena kada sam imala dva tjedna.

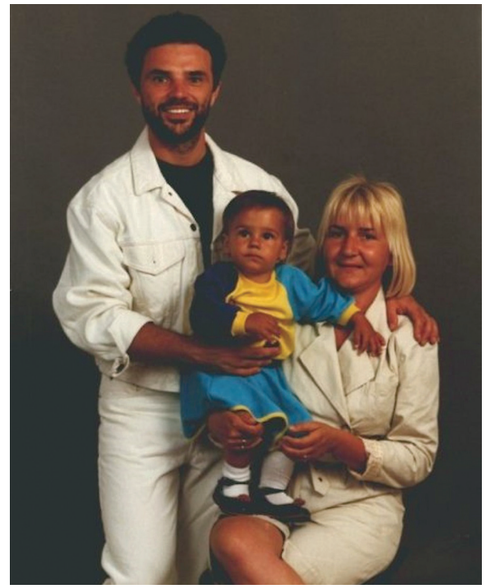
Moja je mama prekrasna. Kad kažem mama, mislim na ženu koja me odgojila, koja je moja jedina mama. Uvijek je bila iskrena. Nikada mi nije nametala priče o mojem posvojenju, ali je uvijek otvoreno odgovarala na svako moje pitanje, tako da danas znam sve o sebi. Odnosno, znam sve ono što me zanima.

Moji roditelji, Marina i Vladimir Hoblaj iz Murskog Središća, vjenčali su se krajem osamdesetih godina. Vrlo brzo ustanovili su da ne mogu imati vlastitu djecu. Zbog tate, koji je bio glazbenik, često su bili na putu. Za vrijeme jedne europske turneje u automobilu su donijeli odluku da će posvojiti dijete. Postupak su pokrenuli ubrzo nakon povratka u Hrvatsku. Nedugo nakon toga uslijedio je telefonski poziv. Nazvala ih je žena iz jednog Centra za socijalnu skrb. Javila im je kako će se u jednom rodilištu uskoro roditi djevojčica koju je mama dala na posvajanje. Rodila sam se 1990. godine. Imala sam 2800 grama. Moja biološka majka napustila je bolnicu sama. Mene je ostavila na brigu posvojiteljima. U bolnici sam zbog žutice ostala sljedeća dva tjedna. Moji su me roditelji svakog dana posjećivali. Mama kaže da sam bila lijepa beba, izrazito tamne puti i crne kose.

DOLAZAK SESTRE IVANE

Početkom devedesetih u rodilištima još nije bilo tzv. *roominga*. Bebe nisu mogle cijelo vrijeme boraviti sa svojim mamama. Bebe su ležale u krevetićima u jednoj zasebnoj prostoriji, a medicinske sestre povremeno su ih nosile na dojenje. Mama i tata sjedili su pokraj krevetića i povremeno ispitivali sestre kada će njihova Barbara ići kući. Nakon isteka vremena posjeta, sestre su odnosile bebe majkama na dojenje. Ja bih tada ostala sama u prostoriji. Mama kaže da je to bio prilično tužan prizor.

Moji roditelji uvijek govore kako uopće nisam bila zahtjevna beba. Brzo sam se navikla na dinamičan život moje obitelji. Kod nas je uvijek bilo glasno. Tata je stalno svirao ili slušao glazbu. Osim toga, naša kuća se nalazila na glavnoj gradskoj ulici pa je kod nas uvijek bilo gostiju. Svi su svraćali u prolazu. Mama kaže da sam najbolje spavala u galami, a budila sam se kada bi atmosfera u kući utihnula, kada bi se gosti razišli, a tata otišao na probu. Kada sam napunila godinu dana, moji su roditelji odlučili posvojiti dvogodišnju Ivanu. Zaključili su da trebam sestru jer bih kao jedinica mogla postati razmažena. I ja sam sudjelovala u njezinu posvojenju. S roditeljima sam dolazila u bolnicu u kojoj je Ivana boravila od rođenja.

Imala je groznih problema s probavnim sustavom. Poslije joj je dijagnosticirana *celijaklija*. Doktori su nam objasnili kako Ivana još nije spremna za odlazak kući. Morali smo biti strpljivi. Mama mi je pričala kako sam svaku medicinsku sestru redom molila da mi daju moju *seku*. Ivana se malo teže prilagodila životu u našoj obitelji. U početku je bila prilično borbena. Stalno je tražila pažnju, gurala se u prvi plan i svaku igračku sebično držala za sebe. Mama i tata znali su da će to jednom proći.

NISAM IMALA KRIZU IDENTITETA

To je bila posljedica dvogodišnjeg boravka u bolnici. Bili su sigurni da će se Ivana uskoro naviknuti na obiteljski život. Kada sam napunila šest godina, moji su roditelji posvojili petogodišnjeg Nenada, dječaka s poteškoćama u razvoju, a nakon toga i dvije biološke sestre, Nikolinu i Elizabetu. Sve zajedno, posvojili su petero i udomili još sedmero djece. Sve sam ih zvala braćom i sestrama. Prije nekoliko godina, kada sam još bila studentica, u našu je kuću došla tromjesečna beba. Ubrzo je postala mojom mezimicom. Znala sam da je udomljena i da je kod nas samo privremeno, ali sam se jako vezala za tu djevojčicu.

Svakodnevno sam joj prematala pelene, hranila ju i vodila u šetnju. S nama je bila 16 mjeseci. Jedne večeri mama mi je rekla kako ju je nazvala socijalna radnica. Posvojitelji dolaze vidjeti djevojčicu. Znali smo da se moramo oprostiti. Pogladila sam je po kosi i razmišljala o njezinoj budućnosti, zamišljala sam što ju čeka. Hoće li ona, poput mene, imati sreće s obitelji. Malena je otišla, više ju nikada nisam vidjela. Ponekad je se sjetim, zamišljam kako izgleda. Možda je već krenula u školu.

Većina posvojene djece prolazi kroz krizu identiteta. Najgore je onima kojima roditelji nisu rekli istinu o njihovu podrijetlu. Upoznala sam mlade ljude koji su u pubertetu proživljavali strašne krize i postali depresivnima. Meni se, srećom, to nije dogodilo. Nikada se nisam osjećala prevarenom niti odbačenom. Odrastala sam s činjenicom da sam posvojena. Moji su mi roditelji od početka, dok sam još bila vrlo mala, govorili kako me rodila jedna teta, a oni su me posvojili. Kako sam postajala starijom, davali su više informacija.

MOŽDA ME RODILA SEVERINA

Odgovarali su na svako moje pitanje, ali su odgovore uvijek prilagođavali mojoj dobi. Sjećam se kako sam kao *klinka* sa sestrom Ivanom vodila dječje razgovore o našim biološkim majkama. Na televiziji smo ugledale neku poznatu osobu. Onda smo se šalile kako bi upravo ona mogla biti naša mama, uglavnom zbog boje očiju ili oblika nosa. Jednom je na TV-u bila Severina. Ivana je izjavila kako je ona sigurno moja mama jer imamo jednaku boju kose.

Dosta se živo sjećam jednog razgovora s mamom. Bilo je to u ljeto 2008. godine. Upravo sam napunila 18 godina. Vozile smo se automobilom, mislim da smo se vraćale iz Čakovca. Mama je, kao i uvijek, vozila iznimno oprezno, a ja sam sjedila na suvozačevu mjestu. „Želiš li znati nešto više o svojoj biološkoj majci?" pitala me. Objasnila mi je kako je upoznata s još nekim detaljima koje mi nikada nije ispričala. Čekala je da ju pitam. Ali, kako se to nikada nije dogodilo, odlučila mi je sama reći. Tada sam saznala ime i prezime žene koja me je rodila. Mama mi je ispričala sve okolnosti pod kojim je ta žena ostala trudna i rodila djevojčicu. Molila me da ju ne osuđujem. Nitko ne zna zašto me morala ostaviti.

Mama me na kraju podsjetila da sam postala punoljetna, što je značilo da sam u Centru za socijalnu skrb mogla nabaviti njezinu adresu. Mama je rekla da se neće uvrijediti ako ju poželim upoznati. Ipak, imala je jedan uvjet. Zamolila me da bude prisutna prilikom našega prvog susreta. Rekla mi je kako želi biti uz mene, podržati me i zaštititi, ali i zahvaliti ženi koja joj je pružila priliku da postane roditeljicom. Sve što sam tada saznala nije me nimalo pogodilo. Doživjela sam to kako jedan običan razgovor u vožnji. I dalje nisam htjela upoznati svoju biološku majku. Ne zato što sam joj nešto zamjerala, nego jednostavno nisam imala tu potrebu.

ZAŠTO NE ŽELIM UPOZNATI BIOLOŠKU MAMU

Bila sam svjesna da ima mnogo posvojene djece koja, kao odrasli ljudi, žele istražiti svoje podrijetlo, upoznati biološke roditelje i postaviti im neka pitanja. Ja nisam takva. Zahvalna sam na onome što imam i nije mi trebalo više od toga. Odrasla sam s požrtvovnim roditeljima, koji su me u svemu podržavali. Realno, svjesna sam koliko sam tvrdoglava, znam da im ponekad nije bilo lako. Odrastala sam uz fenomenalnu sestru Ivanu koja mi je, zbog male razlike u godinama, bila kao blizanka. Nenadu, Nikolini i Elizabeti bila sam starija sestra i to me sigurno učinilo odgovornijom osobom. Stvarno nikada nisam imala potrebu upoznati svoju biološku obitelj. Mama i ja uskoro smo stigle u Mursko Središće pa smo prekinule razgovor.

Parkirala je automobil ispred kuće, a mi smo nastavile s uobičajenim poslovima. Poslije sam dugo razmišljala koliko sam sretna što imam tako nesebične roditelje. Oni su autentični kršćani, ljudi koji su djelima svjedočili svoju vjeru. S trinaest godina snažno sam povjerovala da je Isus moj spasitelj. Mislim da mi je to pomoglo pronaći svoj identitet. Sigurna sam da je Bog isplanirao moje rođenje, pronašao moje posvojitelje, upoznao me s mužem Mirkom i darovao nam dijete. U gimnaziji sam maštala kako ću jednoga dana upisati medicinu i specijalizirati kirurgiju. Tek sam u četvrtom srednje shvatila kako želim raditi kao učiteljica i biti okružena djecom. Željela sam ih pripremati za život. Upisala sam Učiteljski fakultet u Čakovcu. Na prvoj godini među mojim se kolegicama i kolegama proširila priča da sam posvojena. Dobila sam priliku za zanimljive razgovore. Svi su bili znatiželjni, zanimala ih je moja priča. Prilazili su mi sa zadrškom, strahovali kako ću reagirati. Nisu znali da ja otvoreno govorim o svome posvojenju.

PISMO KOJE ĆU MOŽDA NAPISATI MAMI

Često kažem da mi je to kao 'dobar dan', nešto potpuno normalno. Kolege su mi postavljali pitanja i tada proučavali moje ponašanje. Spremno sam im odgovarala. Pričala sam im o svojim roditeljima, o njihovoj hrabrosti, nesebičnosti i iskrenosti. S njima sam podijelila i sve informacije koje sam imala o svojoj biološkoj majci. Na kraju ih je zanimalo kako se obraćam svojim posvojiteljima. „Pa, zovem ih mama i tata! Kako drukčije?" odgovarala bih. Već dugo znam u kojem gradu živi moja biološka majka. Poznato mi je i da imam starijega biološkog brata. Često boravim u gradu u kojemu oni žive. Međutim, nikada mi nije palo na pamet okretati se po ulici kako bih pronašla nekoga sličnog sebi, tko bi mogao biti moj brat.

Ipak, nedavno sam pomislila kako bih svojoj biološkoj majci mogla poslati pismo. U njemu bih joj ukratko opisala svoj život. Napisala bih joj da sam sretna, da sam imala prekrasno djetinjstvo i roditelje koji su se brinuli o meni. Priuštili su mi sve što mi je bilo potrebno. Nikada mi ništa nije nedostajalo. Završila sam fakultet, sada sam učiteljica, udala sam se i rodila bebu. Živim u Siraču pokraj Daruvara. Zahvalila bih joj na životu koji mi je darovala. Željela bih da joj to pismo donese mir, da joj da nekakav zaključak. Voljela bih da zna kako joj ništa ne zamjeram. Sigurna sam da postoji neki bolan, za nju vjerojatno opravdan, razlog zbog čega me je prije 26 godina ostavila u rodilištu. Nikada joj ne bih pozvonila na vrata jer ne znam kako bi mogla reagirati. Možda nitko u njezinoj obitelji ne zna što je učinila. Zbog toga sam odlučila napisati pismo koje može pročitati i baciti u smeće. Ne želim se upoznavati s njom. Mislim da je pismo dovoljno.

NEZGODNO PITANJE U RODILIŠTU

Kada sam prije mjesec i pol zakoračila u pakračko rodilište, doktori su me najprije upitali za obiteljsku anamnezu. Rekla sam im da ne znam, da sam posvojena. Odmah su se počeli ispričavati. Razgovor su vješto prebacili na drugu temu. Poslije sam razmišljala o njihovu pitanju. Možda ne bi bilo loše od biološke majke saznati obiteljsku anamnezu. To me zanima isključivo zbog Josipa. Voljela bih znati je li u mojoj biološkoj obitelji bilo alergija, dijabetesa, respiratornih ili srčanih problema.

Josipa sam rodila u pola devet ujutro. Mirko je istoga trenutka mojima u Međimurju javio da je porod prošao u redu. Mama je odmah sjela u auto i krenula put Pakraca. Htjela me je iznenaditi. Toga sam je jutra nazvala. Rekla mi je da ne može sa mnom razgovarati jer je upravo vozila sestru kući. Bližilo se vrijeme posjeta. Zazvonio je telefon. "Barbara, gdje si ti?" pitala me mama. "Gdje sam? Pa u bolnici sam. Gdje bih bila? Na prvom katu", odgovorila sam. Za nekoliko minuta mama se pojavila u sobi. Poželjela je primiti bebu u ruke, ali nije bila sigurna hoće li ju znati ispravno držati. Već je bila zaboravila kako se drže male bebe. Uzela sam Josipa i nježno ga spustila u njezino krilo. U tome sam prepoznala neku simboliku. Ja sam joj kao kći predala svoje dijete. Darovala sam joj unuka. Nakon pet dana otpustili su nas iz bolnice. Bila sam euforična. Mislim da sve žene koje su rodile znaju točno o čemu pričam. U rukama sam držala svoje dijete. Na trenutak sam pomislila na svoju biološku majku. Ona je iz bolnice izišla sama. Prije toga nije me nijednom podojila. Vjerojatno se nije htjela dodatno vezati. Sumnjam da ju je netko dočekao ispred rodilišta. Ne mogu ni pretpostaviti kako se osjećala.

Barbara Hamp

Tekst objavljen na www.telegram.hr

Kristova Crkva Zaprešić

Dječji vrtić Zvono

Naši su se predškolci veselo oprostili od bezbrižnih vrtićkih aktivnosti sjajnom završnom priredbom u izvedbi *Zvončića* i *Pandica*. Nakon priredbe djecu je u dvorištu dočekao pravi mali tulum. Svi predškolarci, kojih je ove godine osmero, dobili su svoje diplome, a roditelji Bibliju na dar kao trajnu uspomenu na uspješnu suradnju i sudjelovanje u radu vrtića *Zvono*. Svake se godine s ponosom, ali i tugom opraštamo od budućih školaraca. Ova je godina bila značajna i po tome što smo ispratili gotovo cijelu prvu generaciju *Zvončića*. Pravi je blagoslov sudjelovati u odrastanju djece! Našim prvašićima želimo uspješne školske dane!

Koncert i promocija knjige

U povodu promocije knjige *Tajne preživljavanja bračne magle* autora Boba Whiddona, u lipnju smo organizirali koncert raznih stilova američke glazbe u izvedbi Jeffa Oliversona i odgojiteljice Tee Milić. Jeff je na nedjeljnom bogoslužju bio gost-propovjednik na temu "Dohvati Krista". Bilo je zaista blagoslovljeno!

Biblijski kamp Činta

Veseli nas da smo i ove godine sudjelovali u prekrasnom druženju u uvali Činta na otoku Ugljanu. Obitelj Kralj pridružila nam se i ove godine, kao i obitelj Matijević čija su djeca također polaznici vrtića.

Obiteljsko druženje

U kolovozu smo na obiteljskom druženju izrazili dobrodošlicu Nikolinom unuku Janu Viktoru. Tom su se prigodom okupile sestre i sva braća Tešić sa svojim obiteljima, a posebno su nas razveselili svi unuci koji su došli uveličati dobrodošlicu roditeljima Ivici i Lei te njihovu sinu.

NEDJELJA Bogoslužje u 10:00 sati ***SRIJEDA Proučavanje Biblije u 18:00 sati***

KONTAKT INFORMACIJE - Kristova Crkva Zaprešić
Kršćanski obiteljski centar

Klake 4
10290 Zaprešić

TEL: **01/3315-515** FAX: **01/3315-516**
MOB: **098/380-151**

WEB: **www.kristovacrkva.org**
MAIL: **info@kristovacrkva.org**

KRŠĆANSKI RADIO

- Hrvatski radio Čakovec - 98,00 Mhz
  Ponedjeljak - petak u 9:00 sati
- City Radio, Velika Gorica - 88,6 Mhz
  Nedjelja u 07:30 sati
- Hrvatski radio Vukovar - Mhz 95,4
  Utorak u 18:00 sati
- Radio Đakovo - Mhz 100,2
  Ponedjeljak - petak 6:15 sati
- Radio Županja - Mhz 97,5
  Ponedjeljak - petak 6:30 sati
- Gradski radio Osijek - Mhz 99,1
  Ponedjeljak - petak 6:30 sati
- TV VINKOVCI
  Svake srijede u 18:30 sati
  DOLINA BLAGOSLOVA - motivacijske poruke
  (najavu i kratki sadržaj objavljuju Vukovarske novine)

• www.dolina-blagoslova.com • www.krscanski-radio.com.hr •

Pjesma

U svoje vrijeme puno sam toga prošao
i čuo i vidio svega
čudne, grube riječi.
Čudna mjesta, mora i gradove.
Došlo vrijeme sad bih doma.

Kako kažu ljudi vezao bih brod za kraj
Kriste
Prođi mojim srcem, predobro ga znaš
Otkad svijet postoji tebi sve pripada.

Svijetli naše pute jer samo ti si naša vodilja
Sve svoje dane od sada s tobom dijelim.
Svoju sreću, suzu i svaki dan.

Neće ovo tijelo bez tebe više živjeti.
Ne može ni oko ovo bez tebe mirno usnuti.
I kad dođe dan bez straha se mogu oprostiti
s ovim svijetom
i pred tebe stati bez straha
Slušati tvoj zadnji sud.

Neven Kovač

Jedno od najpoticajnijih obećanja u Riječi Božjoj

U Knjizi proroka Izaije, 57:19 stoji zapisano: *Ja stvaram plod usana: Mir, mir.*

To je jedno od najpoticajnijih obećanja u Riječi Božjoj. Gospodin kaže da će istjerati iz nas duh straha i usaditi u nas svoj nadnaravni duh mira. Izaija ovdje ponavlja riječ "mir" kako bi naglasio da je to trajni mir.

Duh Sveti obećava: *Ja ću u vama stvoriti mir.* Jednom kad iskusimo taj mir, on postaje stvaralačkom riječi koja teče s naših usana drugima.

Dolazi vrijeme u svakom pojedinom životu kada postajemo potpuno iscrpljeni od svih problema koji se kovitlaju oko nas – osobnih problema koji mogu uključivati obitelj, prijatelje, posao, financije. Postajemo iscrpljenima od svih dolazećih žalosnih poziva koji donose loše vijesti, krizama koje kao da nekontrolirano jure.

Kako, dakle, prisvajamo to čudotvorno, svemoćno ostvarenje mira? Prvo, moramo priznati da je sav naš strah prouzročen nevjerom jer se u potpunosti ne pouzdajemo u silu Duha Svetoga koji živi u nama.

Duh Božji apsolutna je punina božanske ljubavi: brižan poput majke, veći u snazi od svih sila u paklu, sveznajući.

Međutim, iako znamo sve to, često sjedimo u nazočnosti Duha mrmljajući i prigovarajući te razmišljajući poput napuštene djece.

Kažem vam, nijedan vjernik ne može biti iscijeljen od duha straha – ili naći mir – dok ne preda sve u drage ruke Duha.

Moramo sve predati njegovoj volji, vjerujući da je *onaj koji živi u meni veći od onoga koji je u svijetu* (1. Iv 4:4).

Autor: David Wilkerson

Priča za DJECU

PROČITATI:
Djela 6: 8-15, 7: 54-60

PRIČA Stjepan umire za Isusa

Priča govori o Stjepanovoj velikoj ljubavi prema Gospodinu Isusu.

Stjepan je bio dobar čovjek koji je služio Gospodinu Isusu tako što je pomagao siromašnim ljudima.

Često je Stjepan propovijedao o Isusu. Neki ljudi nisu vjerovali onome što je on govorio pa su govorili laži o Stjepanu. Postali su toliko ljuti da su odvukli Stjepana izvan grada i počeli na njega bacati veliko kamenje.

Stjepan se nije plašio. Bog mu je dozvolio da gleda ravno u Nebo i vidi Gospodina Isusa.

Oboji sliku.

Koga je Stjepan vidio u nebu?

G __ __ __ __ __ __ __ __ **I** __ __ __ __ .

Stjepan je molio Gospodina Isusa da oprosti njegovim neprijateljima. Nakon toga je u miru umro.

Stjepan je jako volio Gospodina Isusa jer je On umro na križu za njega. Sada je Stjepan bio voljan umrijeti za Isusa.

Spoji točkice kako bi dovršio redak iz 1. Ivanove 4: 19.

Mi ljubimo jer je on nas ljubio prije

Draga djeco, ako nam pošaljete točan odgovor, dobit ćete ilustrirani Novi zavjet!
Obiteljski list, (Kristova Crkva, Varaždin), Vilka Novaka 48f, 42000 Varaždin

Biblijski institut

Teme studija su:
Biblija, teologija, filozofija, primjenjena teologija, grčki i hebrejski jezik,
engleski jezik, hermeneutika, homiletika i pastoralna briga

Na www.bizg.hr

- prijavite se na naš **Newsletter** i primajte obavijesti o događanjima na Biblijskom institutu
- saznajte više o našoj **Knjižnici** i mnogim resursima koji se nude svima željnima dubljeg proučavanja Biblije

Na **You Tube-u** upišite **Biblijski institut** i pogledajte o nedavnim događanjima na Biblijskom institutu.